

РЕШЕНИЕ

№ 7101

гр. С. 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разглежда докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20241110105493 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

А. Б. Б. е предявила срещу „Т. С.” ЕАД отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за установяване недължимостта на сумата от 734,36 лв., представляваща стойност на потребена топлинна енергия за периода м. 09.2012 г. – м. 04.2013 г. в имот с инсталация № ..., находящ се на адрес: гр. С. ул. „Х. п.“ № вх бл, ап

Ищцата твърди, че не дължи процесната сума, тъй като в имота не е потребявана топлинна енергия в претендираните количества и ищцата не е бил потребител на топлинна енергия по смисъла на закона. Твърди, че не дължи процесната сума, тъй като към датата на подаване на исковата молба вземанията са погасени поради изтичането на тригодишна давност. Обосновава правния си интерес от предявяване на иска с изпращането на фактури и покани за плащане.

Ответникът счита, че исковата молба е нередовна. По същество оспорва иска при твърдението, че между страните е налице облигационно правоотношение през процесния период, тъй като ищцата е потребител на топлинна енергия в жилището и дължи заплащане на стойността ѝ. Признава, че погасителната давност за процесните вземания е изтекла, но счита, че не е дал повод за завеждане на делото, поради което разносните следва да се възложат в тежест на ищцата.

Съдът, като прецени доводите на страните и извърши самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По валидността и допустимостта на производството:

При условията на насрещно и пълно доказване, ответникът следва да установи всички обстоятелства, въз основа на които претендира сумата, а ищецът да установи правен интерес от водене на настоящото производство (ТР № 8/27.11.2013 г. по тълк. д. № 8/2012 на ОСГТК на ВКС).

С допълнителна молба, ищецът депозира договорна сметка, издадена от ответника. В

нея са отбелязани суми, които се отнасят за процесния период и ответникът ги претендира. Налице е правен интерес от водене на делото. С оглед изложеното, съдът приема, че исковата молба, инициирала настоящото произнасяне, е редовна, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от исков процес. Следователно исковата молба е допустима и следва да бъде разгледана по същество. Налице са всички положителни и липсват всички отрицателни процесуални предпоставки във връзка със съществуването и надлежното упражняване правото на иск при разглеждане на настоящото производство, които обуславят неговата допустимост. Правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството е допустимо. Съдът дължи произнасяне по същество на спора.

По основателността на иска:

Предвид разпоредбата на чл. 154 ГПК при предявен отрицателен установителен иск в тежест на ответника е да докаже, че претендираните от него и оспорени от ищеца вземания съществуват. С оглед наведените в исковата молба основания за недължимост на сумите ответникът следва да установи, че по силата на възникнало с ищеца облигационно правоотношение е доставил топлинна енергия за процесния период на посочената стойност, респ. да установи настъпването на обстоятелства, обуславящи основание за спиране или прекъсване на погасителната давност по смисъла на чл. 115 и чл. 116 ЗЗД.

От представения договор за продажба на държавен недвижим имот се установи, че апартамент в гр. С. ул. Х. п., апартамент № ет в бл вх закупен от Б. Т. Б. и С. И. Б. (л.24 от делото).

От представеното удостоверение за наследници на Б. Т. Б. се установи, че същият е починал на 07.01.2020 г., като наследник е оставил ищецът А. Б. Б. (л.7 от делото).

По делото е не е оборена законовата презумпция на чл.48 ЗН, поради което съдът приема, че ищецът е приел наследството (Решение № 437 от 17.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 70/2011 г., III г. о., ГК). Следователно се доказва наличието на качеството потребител между ищеца и ответника. Налице е задължение на ищеца да заплаща суми за топлинна енергия. С депозираният отговор ответникът признава факта, че сумите са погасени по давност. Само на това основание искът се явява основателен.

С оглед изложеното следва да бъде признато за установено, че ищцата не дължи на ищеца сумата от 734,36 лв., представляваща стойност на потребена топлинна енергия за периода м. 09.2012 г. – м. 04.2013 г. в имот с инсталация № ..., находящ се на адрес: гр. С. ул. „Х. п.“ № вх бл, ап, поради погасяване по давност.

По разностите:

По делото не е налице признание на иска по смисъла на чл. 237 ГПК, а ответникът е признал част от твърденията в исковата молба, с оглед на което съдът приема, че не е приложима разпоредбата на чл. 78, ал. 2 ГПК. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца сумата в размер на 50,00 лв., представляваща разноски по производството за заплатена държавна такса. На основание чл. 38, ал. 2 ЗА в полза на адв. С. Й. Д. – процесуален представител на ищеца, следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в общ размер на 480 лв. с ДДС.

Воден от горното, СЪДЪТ,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска с пр. осн. чл. 124, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД, че **А. Б. Б.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С. ул. Г., ет. 1 **не дължи** на „Т. С.“ ЕАД, ЕИК ... сумата от **734,36 лв.**, представляваща стойност на

потребена топлинна енергия за периода м. 09.2012 г. – м. 04.2013 г. в имот с инсталация № ..., находящ се на адрес: гр. С. ул. „Х. п.“ № вх бл, ап

ОСЪЖДА „Т. С.“ ЕАД, ЕИК 8..., да заплати на А. Б. Б., ЕГН ***, със съдебен адрес: гр. С. ул. Г., ет на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 50,00 лв., представляваща разноси по производството.**

ОСЪЖДА „Т. С.“ ЕАД, ЕИК 8..., да заплати на адв. С. Й. Д. на основание чл. 38, ал. 2 ЗА сумата в размер на 480,00 лв. – адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____